

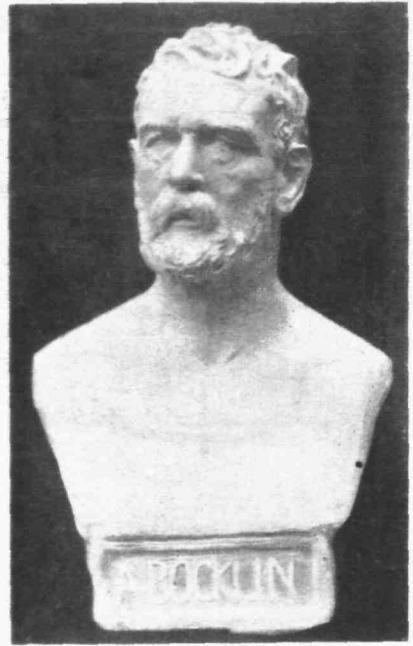
ALFONSE MUCHA Τὸ ἄνθος

δούλα, μισοφοβισμένη νὰ κρύβεται 'στῆς μανού-
λας τῆς τὴν ποδιά.

Τίποτε δὲν σβύσθηκε, μὰ ἡ ξενητεία εἶναι ξε-
νητεία, καὶ τώρα ἡ καρδιά του κτυπᾷ γιὰ μιὰ
μελαχροινὴ βλάχα ποὺ ἔχει μέλι στὰ χεῖλη καὶ
μάγισα στὴ ματιά καὶ τὸν μάγεψε.

Μεθ'αὐτὸ λεβεντόπαιδς μὲ κρασί ἔρα γασάνι,
πίνει τῆς Διμποβίτσας τὸ νερό καὶ ξεπλένει τὸ
μῦρο του τὸ ἅγιο, τῆς βλάχας ἡ ἀμαρτωλὴ ἀνα-
πνοή.

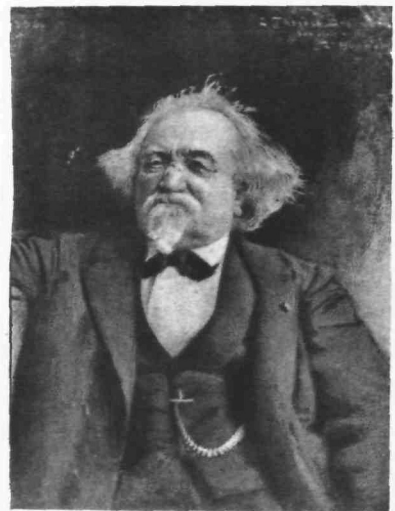
Τί τοὺς πειράζει σὰν τὴν ἀγαπᾷ τὴ ξένη ; Μὴ
δὲν στέλνει στὴ μάνα του τὸ μερτικό τῆς ἀπ'
τὸν ἴδρω του ; Μήπως γιὰ τὴν πατρίδα δὲν λύ-
νει πρῶτος τὴ σακκούλα του καὶ δὲν εἶναι πάντα

ΑΡΝ. ΜΠΑΙΚΛΙΝ

ΑΡΜΑΝΔΟΣ ΣΙΑΒΕΣΤΡ

L. BONNAT. — Προσωπογραφία Βερτράν.